

[Finansministeren.]

Jeg værdsætter, at de ærede ordførere tog forsigtigt på sagen her i dag, men jeg synes næsten, de tog for forsigtigt på den. Det ville jo af hensyn til de forhandlinger, der nu videre skulle foregå, være af værdi i det mindste at få lidt fornemmelse af, hvor ufravigelige de opstillede betingelser er; det kan sige os lidt om, hvor store anstrengelser vi skal lægge ind i de kommende forhandlinger, og det vil sige os lidt om, hvor stor forhandlingsviljen i virkeligheden er hos oppositionspartierne.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen nævnedes det punkt blandt venstres og de konservatives betingelser, som drejer sig om, at udlændinge og — skal jeg sige — udlandsdanskere ikke bør kunne unddrage sig skattepligt i henhold til denne lov. Det er givet, at det er et punkt, som må interessere mig og må interessere regeringen. Dette problem foreligger jo imidlertid ikke blot i forhold til denne beskatning, men også på andre skatteområder, og det er min hensigt at optage dette spørgsmål mere generelt til overvejelse i forbindelse med de overvejelser i øvrigt, som regeringen i den kommende tid vil foretage vedrørende vor skattelovgivning som helhed.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de af mig stillede ændringsforslag og derefter de to lovforslag til vedtagelse.

Teichert: Jeg vil gerne takke den højt-ærede landbrugsminister for det svar, han gav det høje ting.

Jeg ville ikke have lagt beslag på tingets tid her ved anden behandling og i anden omgang, hvis ikke de ærede ordførere for venstre og de konservative ligefrem opfordrede til det. Jeg synes, at den argumentation, man fra den side fremfører imod de foreliggende jordlovsforslag, tyder på, at man har den opfattelse, at det er meget svært at være opposition i folketinget i denne tid: i det ene øjeblik fremsætter regeringen lovforslag i allersidste øjeblik; så klager man over den måde, man må behandle sagerne

på, fordi regeringen har været for sent på den; men når så regeringen i det foreliggende tilfælde er i god tid på vej for at have sagerne i orden, når det øjeblik foreligger, hvor det vil have praktisk betydning, og i god tid tilrettelægger arbejdet, så er det heller ikke rigtigt.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen gentog i sin indledning udtalelser, som vi alle har hørt, gud ved hvor mange gange, og det kan jo være godt nok; men det er en realitetsbehandling af forslagene, vi andre ønsker; derfor kunne han godt have sparet tinget for disse gentagelser af venstres ønsker om at bevare landbrugets frihed og styrke og om at fremme muligheden for den udvikling, som nu er nødvendig for landbruget. Jeg kan i alt fald ikke anbefale det mindre landbrug at lytte særlig til venstre eller til de konservative. Hvis man — jeg har sagt det tidligere — lytter til de lokketoner, der lyder fra den kant, vil man ret hurtigt opdage, at så er der i hvert fald ikke mange muligheder for det mindre landbrug for at klare sig fremover.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen sagde bl. a., at vi ville hindre udviklingen, og at det ville være skadeligt for landbruget i sin helhed, men særlig for det mindre landbrug, og det ærede medlem spurgte, om socialdemokratiet er interesseret i at lave landbruget om til et gammelmandserhverv. Må jeg have lov at spørge: hvad er det, der besværliggør generationsskiftet? Hvad er det, der besværliggør det for unge mennesker at overtage landbrugene? Jeg tror ikke, jeg behøver at spørge særlig meget, for jeg ved, de ærede medlemmer kender vilkårene for de unge mennesker. De unge er meget forsigtige med at overtage en ejendom, fordi vilkårene, ejendomspriserne, er alt for skræppe til, at de har nogen rimelig chance for at klare deres forpligtelser fremover. Mon ikke de ærede medlemmer hr. Peter Larsen og hr. H. C. Toft, der nu fremsætter forslag om tilbudspligt, skulle prøve at bruge den ved de private handler, der foregår, når